

HORVÁT GÁBOR

Epigon

*Gondolatok a Ghymes együttes
Szikraszemű című dala nyomán*

Akkoriban annyira természetesnek vettem a létét, hogy sosem beszéltem róla. Nem is gondoltam rá. Észre sem vettem, hogy egyre fogy. Aztán, mint minden, ez is túl későn kezdett hiányozni. Csak a döbbenet maradt, az üresség, amit maga után hagyott.

Azóta naponta hullik a forgács: a világ rendszeresen legyalulja a lelket. Minden darabkáját sírva rúgjuk egy gödörbe. Földet dobunk rá, így temetjük el.

És hogy mi vészett el? Nem tudom. Csak arról szólhatok, ami látszik a hiánya nyomán. Arról, hogy elveszett a teljesség. És nem virul a fényesség.

Nincs szikra, a szárnyak letörtek. Semmi sem száll az égbe.

Csalódott vallomás

Kezed csípőn,
szemed kérdőn
néz az értetlen semmibe.
Szép vagy.

Tán különös,
de szíved hűvös,
pedig örülnék, ha szeretne.
Esélytelen.